
Очаране наочаре, Светлана Велмар Јанковић Крагуј из тврђаве

Збирку прича „Очаране наочаре“ написала је Светлана Велмар Јанковић. Ауторка је књигу посветила својим унуцима и другој деци „коју занимају приче о Београду с молбом да „ова казивања о Београду, граду светлости на Балкану“, читају и својим родитељима. Књигу чини седам прича које говоре о важним догађајима из далеке прошлости Београда.

Главни јунак књиге, Лука, за рођендан добија очаране наочаре које пред његовим очима оживљавају седам прича из прошлости као да се сад дешавају. Мени се посебно допала прича „Крагуј из тврђаве“, у којој се описује догађај из IX века.

Климент, Наум и Ангелар, чувени ученици Солунске школе и наследници Ђирила и Методија, нашли су се у невољи. Они су желели да опишмене народ, тако што ће у употребу увести једноставна писма, глаголицу и ћирилицу, захваљујући којима ће Словени моћи да пишу, читају и исповедају веру на свом језику. Званични језици, латински и грчки, били су превише тешки и страни обичним људима. То се није допадало црквеним поглаварима у Риму, па су их протерали из Моравске и послали потеру за њима. Учитељи су се нашли у Београду, где им Ана, Марко и Вид, заједно са родитељима и епископом Сергејем, помажу да избегну сигурну смрт. У томе пресудну улогу има Оштрокљуни, Марков љубимац и заштитник крагуј. Оштрокљуни је снажна и паметна птица која преноси важне поруке између бегунаца и помагача. У тренутку кад плаћеници опкољавају жртву, Оштрокљуни окупља јато других крагуја и соколова који својим крилима растерују злочинце и осујећују њихову намеру да убију просветитеље.

У сваком времену постоје зли људи који раде против других, али и они који су храбри и одважни, који помажу другима и опирају се сваком злу. У овој причи посебно важну улогу имају деца и птице, јер задивљују својом племенитошћу, верношћу, искреношћу и храброшћу. Од њих могу учити и одрасли.

Волела бих и ја да добијем очаране наочаре, али да с њима отпутујем у будућност мога града.

